

ΜΙ' ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΑΓΜΟΥ

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Πράγματι, οι τοιμηφόροι απ' τους Γενναίους προχώρησαν προς το ζήτημα, μα ο Βασίλης, γρήγορος σαν αστραπή, σήκωσε το χέρι του και τη στιγμή που έτοιμαζόντουσαν να τον πιάσουν, κατάφερε το μαχαίρι του μ' επιδειξιότητα σπών όμοιο τού πρώτου απ' αυτούς.

'Αυτούς έβρινω έτρεσε κάτω, ενώ οι άλλοι φοβισμένοι για μη σκηνή, τοσβήτησαν πίσω...

Μα οι λίγο ξαναγύρισαν περισσότεροι. 'Ο Βασίλης άφησε τότε τη Ζωή, που ήταν αναίσθητη, έβάνο στο κρηπίδινα και, προχωρώντας: δυο-τρία βήματα, άρχισε να χιτάει με τού μαχαίρι του μέσ' στο σπατάδι.

Οβλάγματα πόνον άνηχούσαν, βλαστήμιες, κρηγές.

Τέως-τάσπερς απ' τούς άνθρώπους τού άγιά είχαν πέσει κάτω, μα διαρκώς έβγαιναν και άλλοι. 'Ο Βασίλης κλεισίωσε τόσος ένας με τίσος. 'Ηταν τραυματισμένος μ' αυτός σε διάφορα μέρη και τού αίμα έτρεχε απ' τις πληγές του.

Καταλόβανε πως δεν ήταν δυνατόν πιαρά να έπαυθή στο τέλος... 'Απόσο κλεισίσε.

Μα οι Γενναίους, πηδώντας έπάνω στο κρηπίδινα, τόν χιτάωσαν τού μ' άπο πίσω.

'Ηταν χιτάωσεν πια! Τότε σβήθηκε πός θα ήταν προτιμότερο να σπατοηή μόνος του, πιαρά να πέση ζωντανός στα χέρια τών έχθρών του μ' άποράσπει να πραγματοποιηθή η σκέψη του.

'Ηταν έτρεψε να καταφέρη τού μαχαίρι του στην καρδιά του, ήταν έβγαρη έγγουισσε ένα δυνατό χιτάωμα από χέρι του, πού τόν έκανε να τ' άφήση να πέση κάτω.

'Αυτούς οι Γενναίους τόν έβωσαν απ' όλες τις μεριάς και, βγάζοντας μαχέ θοράμβου, τόν έδεσαν γερή χιταλόδαρη. 'Επειτα έδεσαν και τη Ζωή μ' έτσι δευτέρως τού σήρασαν στα χέρια τους και τραβήξεν για τού παλάτι τού άγιά.

'Ο Μουχτάρ άγιάς, ξαλιωμένος σ' ένα κτινάδι, κάτανε τού τοιμηφόρου του, όδων η πόρτα άνοιξε και παρουσιάστηκαν οι Γενναίους, σέβοντας πίσω τους τούς δυό έρωτάς.

'Ο Βασίλης ήταν καταματομένος, κρηγισμένος, μα διατηρούσε όλη του την περιήνεια. 'Εορξε ένα άγροφυ βέβαια στόν άγιά, ό όποιο τόν έβίτασε με περιέργεια και κάτάν έστρεψε τά βλέμματά του προς τη Ζωή, πού ήταν πελιδνή σάν πτώμα.

'Ο άγιάς χιτήσε άναφορά απ' τόν άρχιχό τών Γενναίους μ' όδων έβαθε την ήρωική άντίσταση, πού είχε αντίταξει ο Βασίλης, τόν ένακατάσε με θαυμασμό. 'Απόσο, δεν είχε τίποτε. Διέταξε μόνο τούς Γενναίους να τούς φιλιάσκουν σε δυό έπόγια διαμερίσματα τού σπατού του μ' άποσώθησε μ' αυτός για να έξουσιαστή, έπειτα από τόσες σπαρνήσεις...

'Απόσο δεν μπόρεσε να κλίσει μίτη. 'Η ιδέα της εκδικήσεως τόν έδωσανε. 'Ηθελε να τούς τιμωρήση μ' ένα τρόπο φριχτό και τρομερό...

Την άλλη μέρα πρωί-πρωί, παρουσιάστηκαν στο μουρτή, τού καθηγυλε την προδοσία της σιζήγουν του μ' ένα Χριστιανό μ' έζητησε να έπιβληθή και στούς δυό η αυστηρότερα τών ποινών.

'Επειτα ήλγε στο παλάτι και παρουσιάστηκε τού Σουλτάνο και στούς πού ισχυρίσε πωςάδες, θήγανε τη μοίρα του και τούς έκτένεσε να έπιβληθόν αυτόι για να τιμωρηθόν οι δυό έρωσται με άθαντο διά βασιανσηρίων.

'Εν τούτοις, πιαρ' όλες τις ένοργειες τού Μουχτάρ άγιά, πολλοί ισχυροί τούσκα, σπαταθόντας τούς δυό νέους, τόν όποιοι είχαν μάθει τη δοματική ιστορία, έβλαβον τού μέρους τους και η δίκα τους έτσι άνεβλήθη για λίγες ήμέρες.

Μα ό Μουχτάρ άγιάς, άντι να μιλωσώση στο δάστημα αυτό, τόσο πού πολύ άγρισε. 'Όσο άγαπάοσε προχομίνος τη σιζήγού του, τόσο τώρα την μισούσε μ' έτεδίοσε την καταδίωξη της.

Παρουσιάστηκε λοιπόν και πάλι στο Σουλτάνο, από τόν όποιο κα-

τώθωσε μ' άποσάση μα διατήρη γά τόν κατή να δικάζη έντός της ήμέρας τούς δυό ένοχους και να τούς καταδικώση εις θάνατον.

Πράγματι η δίκα έγινε. Καθ' όλη τη διάρκεια της, ό Βασίλης δεν έδειξε την παραμικρή σιζήγην μ' όδων άκουσε τόν κατή μ' άπαυγέλη την θανατική του καταδίωξη, διετήρησε την ψυχραιμία του, σάν να μη συνέβαινε τίποτε.

'Η Ζωή όμως, άκούγοντας την άπόφαση, η όποία την καταδίωξε μ' αυτή εις θάνατον, έβγαλε μα δυνατό κρηγυή και λιποθύμησε...

'Η έκτέλεσις θα γινόταν την άλλη μέρα.

Πολύ πριν απ' τά χαράματα, άναριθμητο πλήθος κόσμου είχε συγκεντρωθεί έξω απ' τη φυλακή, όδων βρισκόταν φιλιασκόμενος ό Βασίλης.

Τέλος η μεγάλη σιδερένια πόρτα άνοιξε μ' η πένητη ποική ξελίνυσε για τόν τόπο τούς διετέλεισε.

Προηγείτο έμπροσθεν ό αυτονόμοφός δικαστής και τόν άκολούθευαν, επίσης έμπροσθεν, διάφοροι άλλοι σύμβουλοι, δικαστάι και έπίσημοι, έχοντας δεξιά μ' άριστερά τους φοροτά Γενναίους, κήρυξες μ' άλλους αξιωματούχους της δικαιοσύνης.

'Επειτα απ' αυτούς παρουσιάστηκε ό Βασίλης, τού όποιοι τά χέρια ήταν δεμένα πίσω στη σάχη του και είχαν πιάσει στο λαμό του ένα σιδερένιο χιόμο με διπλή άκροσίδα, από την όποία τόν κρατούσαν δυό δήμιοι, έύσπου άνδρες μ' αμυνονηρίων.

'Άλλη φοροτά από Γενναίους έκλεινε τη συνοδεία, πίσω απ' την όποια άκολούθευαν πολλοί πούληται. Άλλοι έμπροσθεν μ' άλλοι σ' άμάξια.

Μόλις τά πλήθη ήδαν τόν κατάδομο, άμέσως έβγαλαν μια κρηγυή θαυμασμού μ' άρχισαν να κρηγύζων όδων ήταν άίσχυρ και ντροπή να θανατωθή ένας τόσο όμοιος νέος.

'Όσοι μάλιστα αναλόβιζαν τού Βασίλη μ' άλλάξη την πίστη του και να γίνη Τυφώτης, δίνοντάς του την άπόφαση όδων θα χιτούσαν απ' τού Σουλτάνο να τού χαρίσει τη Ζωή. Μα όδων ούτε μ' άκούοι, ήθελε τις προτίσεις τους και βιάδιζε περήγανα προς τού θάνατο...

'Όταν μάλιστα η συνοδεία πέρασε έξω απ' τού παλάτι τού Μουχτάρ άγιά, ό σιζήγος της Ζωής, βλέποντάς τον, σιζινηόθηκε μ' αυτός μ' έστρεψε άμέσως έναν άνθρωπό του, με τόν όποιο τού μίνησε όδων άν δεχόταν να γίνη Μουσοφούκος, όζ μόνον θα τόν γάτωνα απ' τού θάνατο, αλλά, και μ' όδων τη Ζωή να γίνη σιζήγος του.

Μα ούτε η πρότασις αυτή σιζινηε τόν μελλόθανάτο, ό όποιος με τόν ίδιο άνθρωπό άπάντησε στόν άγιά, όδων είχε γεννηθεί Χριστιανός, είχε βαφτιστεί ός Χριστιανός και Χριστιανός θα πέθανε...

Την ίδια όρα, από μα άλλη φυλακή, έβγαλαν και τη Ζωή μα την τοσβήτησαν πάνω σε μια φοράδα, όλόγωνα απ' την όποία έβιάδιζε πλήθος γυναικών με κρηγυξίδες. 'Η Ζωή δεν φορούσε κανένα κάλυμμα στο κεφάλι της και είχε τά όρνια της μαλλιά πλεγμένα σε τριές κοτσίδες, κατά τόν τοκερικό τρόπο.

Φορούσε φορομα κατακόκκινο μ' ένα όραιο περιδέριχο από μαργαριτάρια περιέβαλε τού λαμό της. 'Επίσης άλλα δυό τεράστια μαργαριτάρια κρηγύοντουσαν από τ' αυτά της.

'Ηταν όρεια μ' άξιολάτρευτη μέσα στην έπρεράτη άπόγνωση πού ζουγαριζόταν στο πρόσωπό της. Θρηγούσε δέ τόσο σπαρναχιά, όστε προκαλούσε τά δάκρυα στα μάτια τών γυναικών μ' έκανε τούς άνδρες μ' αναγκάσονται βαθεία.

'Όταν οι δήμιοι την όδήγησαν μπρος στο παλάτι τού Μουχτάρ άγιά και της άνεκοίνωσαν την πρότασι τού προς τόν Βασίλη, η όρεια 'Ελλήγες χιτήσε να δη για τελευταία φοροτά τού φίλο της, για να τού μιλήση σχετικώς και να προσπαθήση να τόν μεταστήση.

Πράγματι τότε οι δήμιοι όδήγησαν τούς δυό καταδίωξους τόν ένα κοντά στόν άλλο. 'Η Ζωή, μόλις είδε τόν άγαπημένο της, έμεινε άκίνητη στόν άγάλμα τού θεού της... Οι λυγμοί την έβγαλαν και έπί πολλή όρα δεν κατώθωσε να άρθρώση ούτε λέξι...

(Ακολουθεί)

Ο Ο Ο ΟΠΩΣ ΗΞΑΝ ΑΛΛΟΤΕ Ο Ο Ο

Οι "Ελληνες λόγιοι πρό... ήμισως αιώνας. Οι κ.κ. Γρ. Σενόπουλος, Μιχ. Αγγυράπουλος και Γρ. Καμπούρογλου.

Την ίδια όρα, από μα άλλη φυλακή, έβγαλαν και τη Ζωή μα την τοσβήτησαν πάνω σε μια φοράδα, όλόγωνα απ' την όποία έβιάδιζε πλήθος γυναικών με κρηγυξίδες. 'Η Ζωή δεν φορούσε κανένα κάλυμμα στο κεφάλι της και είχε τά όρνια της μαλλιά πλεγμένα σε τριές κοτσίδες, κατά τόν τοκερικό τρόπο.